

Книгата на Даниил — число петдесет и осем

Разпечатана мъдрост: Изследване на тройния съюз и загадката на 666 в пророчеството

Jeff Pippenger

2024-01-22

Установено е въз основа на няколко свидетели, че в историята и в пророчеството Рим винаги се появява като осми и е от седемте. Пророческата загадка на този символ е част от онова, което Лъвът от Юдовото племе разпечатва непосредствено преди края на изпитателното време. Христос никога не се променя и при Първото и Великото разочарование в милеритската история Той разкри истина, която обясни тайната на разочарованието.

След Първото разочарование в милеритската история Той оттегли ръката Си от една грешка в някои от числата, представени върху картата от 1843 г. Тази грешка представляваше пророческото неразбиране, което доведе до Разочарованието. В крайна сметка милеритите бяха доведени до поредица от разбирания, които твърдо установиха началната дата на двадесет и трите стотици дни. С твърдо установена начална точка, която се основаваше предимно на датата на кръста, те тогава видяха, че същите пророчески доказателства, които бяха използвали, за да определят 1843 г., всъщност посочваха не само 1844 г., но и самия ден 22 октомври 1844 г.

След второто и велико Разочарование Господ отново разкри една истина, която даде отговор на всички пророчески затруднения, породени от погрешното им провъзгласяване, че 22 октомври 1844 година е Второто пришествие на Христос. Господ откри предмета за Светилището и свързаните с него истини, и великото Разочарование бе обяснено.

„Като народ ние трябва да бъдем усърдни изследователи на пророчеството; не бива да се успокояваме, докато не придобием ясно разбиране относно въпроса за светилището, разкрит във виденията на Даниил и Йоан. Този предмет хвърля голяма светлина върху настоящото ни положение и дело и ни дава недвусмислено доказателство, че Бог ни е водил в нашия минал опит. Той обяснява нашето разочарование през 1844 г., като ни показва, че светилището, което трябваше да бъде очистено, не беше земята, както бяхме предполагали, а че Христос тогава влезе в пресветото отделение на небесното светилище и там извършва заключителното дело на Своята свещеническа служба, в изпълнение на думите на ангела към пророк Даниил: „До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.““

„Нашата вяра по отношение на вестите на първия, втория и третия ангел беше правилна. Великите ориентири, през които преминахме, са непоклоними. Макар че пътчищата на ада могат да се опитват да ги изтръгнат от основата им и да тържествуват при мисълта, че са успели, все пак те не успяват. Тези стълбове на истината стоят твърдо като вечните хълмове, непомръднати от всички усилия на хората, съчетани с тези на Сатана и

неговото множество. Ние можем да научим много и трябва постоянно да изследваме Писанията, за да видим дали това е така. Божият народ сега трябва да държи очите си насочени към небесното светилище, където протича последното служене на нашия велик Първосвещеник в делото на съда, — където Той ходатайства за Своя народ.“
Review and Herald, 27 ноември 1883 г.

Разочарованието на учениците при разпятието се основаваше на погрешно разбиране за царството, което Христос трябваше да установи на кръста. Служенията на Йоан Кръстител и на апостол Павел включваха делото по установяването, че домостроителството на буквалния Израил и на буквалното земно светилище е преминало към духовния Израил и духовното небесно светилище. Лъвът от Юдовото племе винаги обяснява разочарованието на „мъдрите“. Обяснението на пророческата загадка, че Рим е „осмият, но е от седемте“, е част от делото, което Лъвът от Юда извършва, за да обясни разочарованието от 18 юли 2020 г.

Милеритите виждаха Рим като четвъртото царство на библейското пророчество и виждаха разграничението между езичеството и папството, но не можеха да видят папския Рим като петото царство на библейското пророчество. Малко след 1844 г. пионерите видяха, че Съединените щати са следващото царство на библейското пророчество.

Това разпознаване е представено върху пионерската карта от 1850 година, но способността им да разпознаят пълната илюстрация на царствата в библейското пророчество, както е представена в Откровение, глава седемнадесета, беше отвъд възможността им да я схванат, защото те започнаха да се скитат в пустинята на Лаодикия след отхвърлянето си на „седемте времена“ през 1863 година.

„Историята на древния Израил е поразителна илюстрация на миналата опитност на адвентното тяло. Бог водеше Своя народ в адвентното движение, както водеше и израилевите чедата от Египет. При голямото разочарование тяхната вяра бе изпитана, както бе изпитана вярата на евреите при Червеното море. Ако те все още бяха уповавали на ръката на ръководството, която бе с тях в миналата им опитност, щяха да видят Божието спасение. Ако всички, които бяха работили в единство в делото през 1844 година, бяха приели вестта на третия ангел и я бяха прогласили в силата на Светия Дух, Господ би действал могъщо чрез техните усилия. Потоп от светлина щеше да се излее върху света. Преди години жителите на земята щяха да бъдат предупредени, заключителното дело завършено и Христос щеше да дойде за изкуплението на Своя народ.“

„Не беше Божията воля Израил да се скита четиридесет години в пустинята; Той желаше да ги въведе направо в Ханаанската земя и да ги установи там като свят и щастлив народ. Но „не можах да влязат поради неверие“. Евреи 3:19. Поради своето отстъпление и вероотстъпничество те погинаха в пустинята, а други бяха издигнати, за да влязат в Обетованата земя. По същия начин не беше Божията воля идването на Христос да бъде тъй дълго забавено и Неговият народ да остава толкова много години в този свят на грях и скръб. Но неверието ги отдели от Бога. Понеже отказаха да извършат

делото, което Той им беше определил, други бяха издигнати, за да прогласят вестта. От милост към света Исус забавя Своето идване, за да могат грешниците да имат възможност да чуят предупреждението и да намерят в Него убежище, преди Божият гняв да се излее.“ Великата борба, 458.

И Яков, и Елън Уайт посочват, че движението е преминало в движението на Лаодикия през 1856 г., а в предходния пасаж тя отбелязва, че „ако всички, които бяха се трудили единодушно в делото през 1844 г., бяха приели вестта на третия ангел и я бяха прогласили в силата на Светия Дух, Господ щеше да действа могъщо чрез техните усилия“. След това тя казва: „По същия начин“ „отстъплението и вероотстъпничеството“, които древният Израил прояви, накараха древния Израил да „погине в пустинята“. Пасажът посочва, че лаодикийският адвентизъм е започнал да се скита из пустинята в периода, когато онези, които бяха прогласили вестта на Среднощния вик, все още са били живи.

Днес богословите (учените) посочват различни приложения на Откровение, глава седемнадесета, които или произлизат от методологията на футуризма, измислена от йезуитите, или от покварените богословски практики на отстъпническия протестантизъм. Символите в Откровение седемнадесета глава са много прости. Ние определихме необходимите символи, затова ще се върнем към царствата, представени там, и ще ги съпоставим с царствата от Даниил, глава втора, защото Исус винаги илюстрира края на едно нещо с началото на едно нещо.

Има и седем царе: петима паднаха, единият е, а другият още не е дошъл; и когато дойде, трябва да остане за кратко време. И звярът, който беше, и го няма, именно той е осмият, и е от седмината, и отива в погибел. И десетте рога, които видя, са десет царе, които още не са получили царство; но получават власт като царе за един час заедно със звяра. Откровение 17:10–12.

В трети стих Йоан духовно бе пренесен в 1798 година. От тази историческа гледна точка му бе казано, че има пет царства, които вече са били паднали. Тези царства бяха Вавилон, Мидо-Персия, Гърция, езическият Рим и папският Рим. Уилям Милър не можеше да разтълкува този пасаж в седемнадесета глава, защото не можеше да разпознае, че папският Рим е отделно царство от езическия Рим. Но последователността е разгледана в дванадесета и тринадесета глава на Откровение, защото змеят в дванадесета глава представляваше езическия Рим, звярът, който излезе от морето в тринадесета глава, беше папството, а земният звяр е Съединените щати. Сестра Уайт отъждествява и трите от тези зверове като змея, звяра и лъжепророка. Като дава своето свидетелство, тя посочва последователността на царствата, и тази последователност е в съгласие с приложението, което правим на Откровение 17.

„Под символите на голям червен змей, звяр, подобен на леопард, и звяр с агнешки рога, на Йоан бяха представени земните власти, които особено щяха да се заемат с потъпкване на Божия закон и с преследване на Неговия народ. Войната продължава до самия край на времето. Божият народ, символизиран чрез една свята жена и нейните деца, бе представен като крайно малцинство. В последните дни съществуваше само един

остатък. За тях Йоан говори като за онези, „които пазят Божиите заповеди и имат свидетелството на Исуса Христа.“

„Чрез езичеството, а след това чрез папството, Сатана упражняваше властта си в продължение на много векове в усилие да заличи от земята верните Божии свидетели. Езичници и паписти бяха движени от един и същ драконов дух. Те се различаваха само по това, че папството, като привидно служеше на Бога, беше по-опасният и по-жесток враг. Чрез посредничеството на римокатолицизма Сатана плени света. Изповядващата се за Божия църква беше повлечена в редиците на това заблуждение и повече от хиляда години Божият народ страдаше под яростта на дракона. И когато папството, лишено от силата си, бе принудено да престане с преследването, Йоан видя да възниква нова сила, която да отекне гласа на дракона и да продължи същото жестоко и богохулно дело. Тази сила, последната, която ще води война против църквата и Божия закон, бе символизирана от звяр с агнешки рога.“

„Но строгият шрих на пророческия молив разкрива промяна в тази мирна картина. Звярът с агнешките рога говори с гласа на змей и „упражнява цялата власт на първия звяр пред него“. Пророчеството заявява, че той ще каже на живеещите по земята да направят образ на звяра и че „причинява на всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се даде белег на дясната им ръка или на челата им; и никой да не може да купува или продава, освен онзи, който има белега, или името на звяра, или числото на името му“. Така протестантството следва стъпките на папството.“ Signs of the Times, 1 ноември 1899 г.

В първия абзац на последния откъс сестра Уайт определя езическия Рим, папския Рим и Съединените щати като „земни управления“. Във втория абзац тя посочва, че тези управления са последователни, когато казва: „чрез езичеството, а след това чрез Папството“ и „когато Папството, лишено от силата си, бе принудено да се откаже от преследването, Йоан видя да се издига нова сила, за да отекне гласа на змея и да продължи същото жестоко и богохулно дело.“ Тя обаче не спира дотук, защото в третия абзац посочва, че Съединените щати трябваше да наложат друго царство върху целия свят. Тя казва: „Звярът с агнешките рога говори с гласа на змей и „упражнява всичката власт на първия звяр пред него.“ Пророчеството заявява, че той ще каже на живеещите по земята да направят образ на звяра.“

Откровение, глави дванадесета и тринадесета, посочва езическия Рим, папския Рим, Съединените щати и световния образ на звяра, който е издигнат от Съединените щати. Определението на „образа на звяра“ е съчетаването на Църква и Държава, и за да издигне целият свят образ на звяра, по определение това показва, че в последните дни върху цялата земя ще бъде наложено едно световно правителство. Царството ще се състои от Държава и Църква, като Църквата ще властва над това взаимоотношение. Откровение, глави дванадесета и тринадесета, посочва четири последователни царства, а същите тези царства са представени в глава седемнадесета, както и в Данаил, глава втора.

През 1798 г. Йоан видя, че първите пет царства от библейското пророчество вече бяха паднали и че през 1798 г. тогава съществуваше едно царство. Царството от библейското

пророчество, което започна през 1798 г., беше земният звяр от тринадесета глава на Откровение, който започна като агне, но накрая заговори като змей. Съединените щати са шестото царство с два рога от библейското пророчество, което следва петото царство на духовния Вавилон, получило смъртоносна рана. Петото царство беше духовният Вавилон, който бе предобразен от първото царство на буквалния Вавилон. Шестото царство с двата рога бе предобразено от двете сребърни мишци.

През 1798 г. трябваше да има едно царство, което все още беше в бъдещето, защото през 1798 г. „другият още не е дошъл“. Когато това седмо царство навлезе в историята, то щеше да „пребъде за кратко време“. Петото царство получи смъртоносна рана, шестото царство имаше два рога, а седмото царство пребъдва само за кратък период от време. Контекстът на пасажа посочва, че седмото царство е представено от „десетте царе“, защото когато „десетте царе“ станат царство, те управляват само за „един час“, а един „час“ е кратко „време“. Когато „десетте царе“ действително царуват, те управляват заедно с звяра през този „един час“.

И десетте рога, които видях, са десет царе, които още не са получили царство; но получават власт като царе за един час заедно със звяра. Откровение 17:12.

„Десетте рога“ са седмото царство, но те царуват заедно със звяра „за един час“. „Един час“ е периодът на кризата, породена от неделния закон, която започва с предстоящия скоро неделен закон в Съединените щати. Те се съгласяват да царуват със звяра, защото са принудени да сторят това от първичния цар, който е Съединените щати. Сестра Уайт, в пасажа, който току-що цитирахме, посочва, че последната сила, която ще преследва Божия народ, е земният звяр.

„Йоан видя да се издига една нова власт, която да отеква гласа на змея и да продължава същото жестоко и богохулно дело. Тази власт — последната, която ще воюва против църквата и Божия закон — беше символизирана от звяр с агнешки рога.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Последното царство на библейското пророчество се осъществява чрез измамата, извършена от Съединените щати като Лъжепророка. Царството започна като агне през 1798 г., но в последните дни принуждава света да приеме всемирния образ на звяра, който по определение представлява съчетанието на Църква и държава, при което Църквата управлява това взаимоотношение. Това царство е също така определено като троен съюз.

„Протестантите в Съединените щати ще бъдат първи в протягането на ръцете си през бездната, за да хванат ръката на спиритизма; те ще посегнат над пропастта, за да стиснат ръце с римската власт; и под влиянието на този троен съюз тази страна ще последва стъпките на Рим в потъпкването на правата на съвестта.“ „Великата борба“, 588.

Тройният съюз е съюзът на змея, звяра и лъжепророка, които в Откровение 16 отиват при земните царе и повеждат света към Армагедон.

И видях три нечисти духа, подобни на жаби, да излизат от устата на змея, и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка. Защото те са духове на бесове, които вършат знамения, и излизат при царете на земята и на целия свят, за да ги съберат за войната на онзи велик ден на Бога Всемогъщия. Откровение 16:13, 14.

„Римската власт“ е папството, звярът и петото царство на библиейското пророчество, което получи смъртоносна рана. „Протестантите“ представляват Съединените щати, лъжепророка, шестото и последно царство на библиейското пророчество. „Спиритизмът“ е Организацията на обединените нации, змеят и царството, което се съгласява да властва за един час със звяра. Тройният съюз се осъществява през „един час“, който е „часът“ на „голямото земетресение“ в Откровение единадесета глава, което е скоро предстоящият неделен закон.

„Чрез указа, налагащ установяването на папството в нарушение на Божия закон, нашият народ напълно ще се откъсне от правдата. Когато протестантизмът протегне ръката си през бездната, за да хване ръката на римската власт; когато протегне ръка над пропастта, за да се ръкува със спиритизма; когато под въздействието на този троен съюз нашата страна отхвърли всеки принцип на своята Конституция като протестантско и републиканско управление и предвиди средства за разпространяването на папските лъжи и заблуди, тогава можем да знаем, че е дошло времето за чудотворното действие на Сатана и че краят е близо.“ Свидетелства, том 5, 451.

Във втора глава на Даниил Вавилон, първото царство на библиейското пророчество, представено от златната глава, е образ на духовния Вавилон, петото царство на библиейското пророчество. Двойното царство на мидийците и персите, раменете и мишците от сребро, второто царство на библиейското пророчество в Даниил 2, представлява двурогия земен звяр, Съединените щати, шестото царство на библиейското пророчество. Медта на образа от Даниил 2, представляваща Гърция, третото царство на библиейското пророчество, представлява Организацията на обединените нации, седмата глава, която продължава за „един час“ и която се съгласява да приеме място в тройния съюз на змея, звяра и лъжепророка.

Желязното царство от втора глава на Даниил, четвъртото царство на библиейското пророчество, представлява осмото царство, което е от седемте. Буквалният езически Рим, четвъртото царство, представлява съвременния Рим, който е царство, устроено чрез съчетанието на Църква и държава, като Църквата владее над това взаимоотношение. Това царство е трояко по своята природа, защото водещият цар на „десетте царе“ е шестото царство, което е земният звяр. Шестото царство е Ахав, който беше женен за Езавел. Шестото царство, когато е представено в своето трояко единство, е съвременният Рим, който беше предшестван от петото царство, което беше папският Рим, а той беше предшестван от четвъртото царство на езическия Рим.

Милеритите виждаха в Рим само четвъртото и последно царство. Те признаваха, че то е двойко по своята природа, но не можеха да видят никакво друго последващо земно царство. Четвъртото царство беше езическият Рим, който предхождаше папския Рим — петото царство, — а след него идва съвременният Рим, шестото царство. Шестото царство е

третото от трите проявления на Рим.

Тройният съюз на змея, звяра и лъжепророка е едновременно съвременният Рим и също Великият Вавилон, чиято смъртоносна рана е изцелена. Съединените щати, Организацията на обединените нации и тирската блудница представляват осмото и последно царство, но и трите са съюзници в тройния съюз на шестото царство, което е последната сила „да воюва против църквата и Божия закон“.

Съединените щати са една трета от шестото царство. Организацията на обединените нации, като част от тройния съюз, също е една трета от шестото царство, а папството също е една трета от шестото царство. На това равнище числото за Съединените щати е ШЕСТ, и числото за Организацията на обединените нации е ШЕСТ, и числото на папството е ШЕСТ. Тройният съюз представлява числото на човек, „човекът на греха“, и неговото число е ШЕСТ-ШЕСТ-ШЕСТ.

Тук е мъдростта. Който има разум, нека изчисли числото на звяра; защото е число на човек; и числото му е шестстотин шестдесет и шест. Откровение 13:18.

Шестото и последно отделно царство са Съединените щати, но то мами света, защото е Лъжепророкът.

И упражнява цялата власт на първия звяр пред него и прави така, че земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе изцелена. И върши големи знамения, дотолкова че и огън сваля от небето на земята пред очите на хората, и мами живеещите по земята чрез онези чудеса, които му бе дадено да върши пред звяра; като казва на живеещите по земята да направят образ на звяра, който бе ранен с меч, и оживя. Откровение 13:12–14.

„Властта на първия звяр пред него“ представлява властта, която бе дадена на папството от царете на Европа, започвайки с Хлодвиг в 496 година. Съединените щати използват своята военна мощ, придружена от икономическата си мощ, за да мамят и принуждават света. Съединените щати принуждават света да се поклонят на папството чрез налагането на неделното богослужение. Съединените щати вършат големи чудеса, като правят огън, (символ на вест) да слезе от небето, което следва да бъде осъществено чрез Информационната супермагистрала, която представлява пълното развитие на промишлеността на мозъци и пропагандата, което е съвременното проявление на хипнозата. Поради нарастващата криза, стоварена върху земята от исляма, докато те изпълняват своята роля в разгневяването на народите, светът бива измамен да приеме световната система на съюза между Църква и държава, която се състои от змея, звяра и лъжепророка.

Когато осемнадесети стих на Откровение тринадесета глава казва да се пресметне числото на звяра, числото са трите власти, които се събират заедно, за да съставят шестото и последно царство. Когато това царство на 666 бъде установено, то ще бъде изпълнението на пророческата загадка, че осмият цар е от седемте. Тази пророческа загадка е част от истината, която се разпечатва, когато Лъвът от Юдовото племе разпечатва Откровението на

Исус Христос.

Поради тази причина загатката на последното царство, което е тройното шесто царство, което е също и духовният Вавилон, забравен за седемдесет символични години, и което е съвременният Рим, и което е също и световният образ на звяра, предобразен от първото царство на Вавилон и от четвъртото царство на езическия Рим, е двукратно засвидетелствана чрез определението, че именно „мъдрите“ ще разберат тази истина; защото загатката на 666 се основава върху онези, които имат мъдрост, както и загатката за осмия цар, който е от седемте.

Тук е мъдростта. Който има разум, нека пресметне числото на звяра, защото е число на човек; и числото му е шестстотин шестдесет и шест. Откровение 13:18.

И тук е умът, който има мъдрост. Седемте глави са седем планини, върху които седи жената. Откровение 17:9.

Разпечатването на Откровението на Исус Христос се разбира от „мъдрите“, а не от нечестивите. И двете препратки към мъдростта в книгата Откровение се отнасят за онези, които имат „разум“, а това, което „мъдрите“ разбират, е „умножаването на знанието“. „Умножаването на знанието“, което представлява Откровението на Исус Христос, е разкриването, че осмото царство, което е тройното царство на 666, е представено също и в Даниил, втора глава, защото скъпоценните камъни от съня на Милър трябва да сияят десет пъти по-ярко в последните дни.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„В Откровението са изобразени дълбоките Божии неща. Самото име, дадено на неговите вдъхновени страници — „Откровението“ — опровергава твърдението, че това е запечатана книга. Откровение е нещо, което е разкрито. Сам Господ разкри на Своя слуга тайните, съдържащи се в тази книга, и Той възнамерява те да бъдат открити за изследването на всички. Неговите истини са отправени към живеещите в последните дни от историята на тази земя, както и към онези, които са живели в дните на Йоан. Някои от сцените, изобразени в това пророчество, принадлежат на миналото, други се изпълняват сега; някои представят завършека на великия конфликт между силите на мрака и Небесния Княз, а други разкриват победите и радостите на изкупените в земята, направена нова.“

„Никой да не мисли, че понеже не може да обясни значението на всеки символ в Откровението, е безполезно за него да изследва тази книга в стремеж да познае значението на истината, която тя съдържа. Оня, Който разкри тези тайни на Йоан, ще даде на усърдния изследовател на истината предвкушане на небесните неща. Онези, чиито сърца са отворени за приемането на истината, ще бъдат направени способни да разберат нейните поучения и ще им бъде дадено благословението, обещано на онези, които „слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него.““

„В Откровението всички книги на Библията се срещат и завършват. Тук се намира допълнението към книгата на Даниил. Едната е пророчество; другата — откровение.

Книгата, която беше запечатана, не е Откровението, а онази част от пророчеството на Даниил, която се отнася до последните дни. Ангелът заповяда: „А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до времето на края.“ Даниил 12:4.“ Деяния на апостолите, 584, 585.